

Список використаної літератури:

1. Конституція України: Прийнята п'ятою сесією Верховної Ради 28 червня 1996 року із змінами та доповненнями. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>
3. Бакаянова Н.М. Практичні та теоретичні питання визначення повноважень органів адвокатського самоврядування. *Актуальні проблеми політики* : зб. наук. праць. О. : Фенікс, 2013. Вип. 49. С. 271–274.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Ковальчук Інна Сергіївна**

Рубан Є.В.

*студентка 1-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Адвокатське самоврядування – це право адвокатів вирішувати питання щодо проведення адвокатської діяльності самостійно в порядку, встановленому Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

За п.1 ст.50 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» завданнями адвокатського самоврядування є:

- 1) забезпечення дотримання засад адвокатської діяльності та принципів саморегулювання адвокатури;
- 2) встановлення та забезпечення дотримання адвокатами належних стандартів якості правничої допомоги, сприяння підвищенню кваліфікації адвокатів;
- 3) встановлення та забезпечення дотримання етичних стандартів професії адвоката;
- 4) захист професійних прав адвокатів;
- 5) сприяння дотриманню гарантій адвокатської діяльності;
- 6) вирішення питань дисциплінарної відповідальності адвокатів;
- 7) створення сприятливих умов для здійснення адвокатської діяльності;
- 8) забезпечення відкритості інформації про адвокатуру та адвокатську діяльність;

9) забезпечення ведення Єдиного реєстру адвокатів України;

10) сприяння функціонуванню системи правосуддя згідно із Конституцією та законами України, участь в обранні (призначенні) членів Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів у визначеному законом порядку» [1].

Національна асоціація адвокатів України (далі – НААУ) – організація, яка не є державною, що об'єднує всіх адвокатів України для реалізації завдань адвокатського самоврядування. НААУ є представником адвокатів перед органами державної влади, місцевого самоврядування, підприємствами, організаціями та іншими посадовими та службовими особами.

Питання про адвокатське самоврядування, на мою думку, завжди буде актуальним. Адже існує велика кількість законопроектів що були подані до Верховної Ради України з метою оновлення чи повної зміни Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»

Димитрова М.В., досліджуючи поняття та сутність адвокатського самоврядування, розкриває одну з найважливіших проблем, вирішення якої покладається на майбутній новий Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», та доводить, що створення дієвого адвокатського самоврядування, виявилось необхідним задля забезпечити виконання покладених на адвокатуру функцій» [2, с.127].

За п.1 ст.2 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» «Адвокатура України – недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правничої допомоги на професійній основі, а також самостійно вирішує питання своєї організації і діяльності» [1].

Неможливо не погодитися з думкою Димитрової М.В., адже виконання покладених на адвокатуру функцій є саме тим аспектом, заради якого взагалі було створено адвокатське самоврядування. І якщо адвокатське самоврядування не буде дієвим то в ньому не має і сенсу.

Також, важливою проблемою адвокатського самоврядування є здійснення адвокатської діяльності на засадах верховенства права. За п.1 ст. 4 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокатська діяльність здійснюється на засадах:

- 1) верховенства права;
- 2) доброчесності та професійної гідності;
- 3) незалежності;
- 4) лояльності до інтересів клієнта;
- 5) уникнення конфлікту інтересів;
- 6) поваги до колег за професією;
- 7) поваги до суду та правил судочинства;
- 8) збереження професійної таємниці;

9) дотримання належних стандартів якості правничої допомоги [1].

Ці пункти повинні виконуватися в будь-якому випадку задля виконання професійної етики. Клієнт повинен бути впевненим в адвокатаві, якому надає перевагу.

Також проблемою адвокатського самоврядування в Україні є саме захист і підтримка адвоката, та відстоювання його прав та законних інтересів. Так, одним із найбільш частих порушень прав адвокатів є відмова у наданні інформації на адвокатський запит. У Київській області про таку відмову повідомили 92 адвокати, у Києві – 82. Всього по країні у II кварталі до RAP надійшло 313 звернень адвокатів про ненадання інформації на адвокатський запит» [3].

Відповідно до п.10 ст.25 Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» неправомірна відмова в наданні або ненадання інформації на адвокатський запит, несвоєчасне або неповне надання інформації, надання інформації, що не відповідає дійсності, не допускаються та тягнуть за собою адміністративну відповідальність, встановлену законом, незалежно від положень дисциплінарних статутів або спеціальних положень про дисципліну [1].

Адвокат представляє права свого клієнта, з яким він уклав договір. Це означає, що порушуючи права та законні інтереси адвоката автоматично порушуються і права та законні інтереси його клієнта. Отже, дотримання прав адвокатів є важливою складовою вирішення проблеми їх клієнтів.

Тому відмовити у наданні інформації на запит адвоката є неправомірною дією, крім випадків надання інформації з обмеженим доступом.

Але ч. 7 ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» визначає, що конфіденційності підлягає саме інформація, а ніяк не документ. Отже, якщо необхідний документ містить інформацію з обмеженим доступом, то її потрібно надати копію цього документа, перед цим вилучивши конфіденційну інформацію [4].

Тобто посадова особа відповідного державного органу не має права не надати документ на підставі того, що в ньому міститься конфіденційна інформація. Тому потрібно перед наданням копії документа виключити інформацію з обмеженим доступом.

Список використаної літератури:

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року № 5076-VI // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 27, ст.282
2. Димитрова М. В. Поняття та сутність принципів адвокатського самоврядування. *Актуальні проблеми держави і права*. 2011. Вип. 58. С. 125-130. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2011_58_19
3. У II кварталі відбулося 42 обшуки адвокатів, найбільше – в Київській області, URL: <https://unba.org.ua/news/5714-u-ii-kvartali-vidbulosya-42-obshuki-advokativ-najbil-she--v-kiivs-kij-oblasti.html>

4. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 року № 2939-VI // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 32, ст. 314

Науковий керівник:** старший викладач кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Нестерчук Лілія Петрівна

Турчак С.О.

*студентка I-го курсу магістратури судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПРОБЛЕМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ФОРМ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Адвокатське самоврядування в Україні – це гарантоване державою право адвокатів самостійно вирішувати питання організації та діяльності адвокатури в установленому законом порядку [1].

Таке право з'явилося у адвокатської спільноти в процесі розвитку адвокатури та адвокатської діяльності, підвищення ролі і престижу професії адвоката.

Реформа адвокатури відбулася в 2012 році, коли в питаннях самоврядування адвокатура України отримала достатню незалежність від держави. Саме діючий Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» став результатом тривалої дискусії не тільки серед представників адвокатської професії, а й всієї юридичної спільноти за активної участі й іноземних партнерів.

Слід зазначити, що адвокатська спільнота першою серед професійних юристів отримала повне самоврядування і залишається єдиною хто його має.

Досягнувши права на самоврядування, адвокатська професія набула не тільки реальної незалежності, а й колективний самозахист. Адвокатське самоврядування гарантує адвокатам незалежність, безпеку і захист від зазіхань влади.

Адвокатура – це не просто незалежна професія, а важливий правовий інститут, який захищає загальний правопорядок, бореться проти диктатури, сваволі правоохоронних органів, влади в цілому.

Основи адвокатського самоврядування втілює в життя Національна асоціація адвокатів України, яка є недержавною некомерційною професійною організацією, яка об'єднує всіх адвокатів України. Національна асоціація адвокатів України створюється з метою забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування, створена на основі професійної